

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 marca 1960 r.

Nr 11

TRESC:
Pol.:

U S T A W Y:

67 — z dnia 17 lutego 1960 r. o utracie mocy prawnej niektórych ksiąg wieczystych	117
68 — z dnia 17 lutego 1960 r. o zmianie prawa o notariacie	118
69 — z dnia 17 lutego 1960 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o warunkowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności	119
70 — z dnia 17 lutego 1960 r. o zmianie prawa o sądach ubezpieczeń społecznych	120
71 — z dnia 17 lutego 1960 r. o zmianie ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zabezpieczeniu pożyczek na finansowanie budownictwa mieszkaniowego	126
72 — z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę	126

67

U S T A W A

z dnia 17 lutego 1960 r.

o utracie mocy prawnej niektórych ksiąg wieczystych.

Art. 1. 1. Prowadzone dotychczas księgi wieczyste nieruchomości ziemskich objętych postępowaniem scaleniowym na mocy ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. z 1927 r. Nr 92, poz. 833 z późniejszymi zmianami) lub wymianą gruntów na mocy dekretu z dnia 16 sierpnia 1949 r. o wymianie gruntów (Dz. U. Nr 48, poz. 367) tracą moc prawną i podlegają zamknięciu z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia o zatwierdzeniu projektu scalenia lub orzeczenia o wymianie gruntów.

2. Jeżeli scaleniem lub wymianą gruntów objęta była tylko część nieruchomości uregulowanej w księdze wieczystej, księga ta traci moc prawną co do całej nieruchomości.

Art. 2. 1. Zamknięcie ksiąg wieczystych określonych w art. 1 następuje na mocy postanowienia wydanego przez sąd prowadzący księgi wieczyste na skutek zawiadomienia właściwego do spraw rolnych i leśnych organu prezydium powiatowej rady narodowej. Do zawiadomienia powinien być dołączony odpis orzeczenia o zatwierdzeniu projektu scalenia lub orzeczenia o wymianie gruntów albo też odpowiednie wyciągi z tych dokumentów.

2. Zamknięcie ksiąg wieczystych może nastąpić również na skutek zawiadomienia wpisanych w nich właścicieli lub uczestników scalenia względnie wymiany gruntów, do którego zostaną załączone dokumenty określone w ust. 1.

3. O utracie mocy prawnej księgi wieczystej i o jej zamknięciu sąd zawiadamia z urzędu wpisanego w niej właściciela nieruchomości oraz wszystkie inne osoby, na rzecz których figurują w księdze wieczystej jakiegokolwiek wpisy.

Art. 3. Dla nieruchomości, których księgi wieczyste z mocy art. 1 utraciły moc prawną, oraz dla nieruchomości, które były objęte postępowaniem scaleniowym lub wymianą gruntów, a nie miały urządzonych ksiąg wieczystych, lub których księgi wieczyste zaginęły albo uległy zniszczeniu, zakłada się księgi wieczyste również na wniosek organu wymienionego w art. 2 ust. 1.

Art. 4. 1. Dla nieruchomości wymienionych w art. 3 zakłada się księgi wieczyste według przepisów dotyczących zakładania ksiąg wieczystych dla nieruchomości, które nie miały urządzonych takich ksiąg, z tą zmianą, iż termin do zgłaszania praw podlegających wskazaniu w obwieszczeniu wynosi trzy miesiące.

2. Podstawę wpisu prawa własności oraz wpisu dotyczącego oznaczenia nieruchomości w zakładanych księgach wieczystych stanowi orzeczenie o zatwierdzeniu projektu scalenia lub orzeczenie o wymianie gruntów oraz sporządzone w toku postępowania scaleniowego lub postępowania o wymianę gruntów dokumenty pomiarowe: mapa (plan) i rejestr gruntów (opis nieruchomości) z operatu ewidencji gruntów.

3. Jednocześnie z wpisaniem w zakładanej księdze wieczystej właściciela nieruchomości powinny być wpisane w niej z urzędu istniejące w zamkniętej księdze wieczystej wpisy dotyczące użytkowania nieruchomości, służebności osobistych oraz służebności gruntowych, które na skutek scalenia lub wymiany gruntów nie stały się bezprzedmiotowe, ciężarów realnych i pożyczek z funduszy państwowych oraz innych należności państwowych. Istnienie tych obciążeń powinno być stwierdzone w toku postępowania scaleniowego lub postępowania o wymianę gruntów i uwidocznione w orzeczeniu o zatwierdzeniu projektu scalenia i orzeczeniu o wymianie gruntów. Inne wpisy, które figurowały w dawniejszych księgach wieczystych, wciąga się tylko na wniosek osób uprawnionych lub właściciela nieruchomości.

Art. 5. Tracą moc prawną i podlegają z urzędu zamknięciu księgi wieczyste nieruchomości, położonych na obszarze mocy obowiązującej dekretu z dnia 27 lipca 1949 r. o przejęciu na własność Państwa nie pozostających w faktycznym władaniu właścicieli nieruchomości ziemskich, położonych w niektórych powiatach województw białostockiego, lubelskiego, rzeszowskiego i krakowskiego (Dz. U. Nr 46, poz. 339) w miejscowościach, które zostaną określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości wydanym w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa. Nie dotyczy to tych ksiąg wieczystych nieruchomości położonych w powyższych miejscowościach, które zostaną w rozporządzeniu wyraźnie wymienione jako zachowujące nadal moc prawną.

Art. 6. 1. Do zakładania ksiąg wieczystych dla nieruchomości, położonych w miejscowościach określonych w rozporządzeniu przewidzianym w art. 5, stosuje się przepisy art. 3 i art. 4 ust. 1, jeżeli księgi wieczyste tych nieruchomości utraciły moc prawną zgodnie z art. 5 bądź zaginęły lub uległy zniszczeniu albo jeżeli nieruchomości te nie miały ksiąg wieczystych. Jednakże zakładanie ksiąg wieczystych dla nieruchomości, które zostały nabyte przez ich właścicieli od Państwa lub stanowią własność spadkobierców takich nabywców, odbywa się bez dokonywania obwieszczeń.

2. Podstawą wpisu prawa własności oraz wpisu dotyczącego oznaczenia nieruchomości w zakładanych księgach wieczystych i ciążących na nieruchomości obciążeń jest orzeczenie właściwego do spraw rolnych i leśnych organu prezydium powiatowej rady narodowej o nadaniu nieruchomości przez Państwo bądź też akt notarialny stwierdzający odpłatne nabycie nieruchomości od Państwa oraz dokumenty pomiarowe: mapa (plan) i rejestr gruntów (opis nieruchomości) z operatu ewidencji gruntów.

Art. 7. 1. Przepisy art. 1—4 stosuje się również do ksiąg wieczystych tych nieruchomości, co do których postępowanie

nie scaleniowe lub postępowanie o wymianę gruntów jest w toku w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy art. 1—4 stosuje się także do ksiąg wieczystych nieruchomości, co do których postępowanie scaleniowe bądź postępowanie o wymianę gruntów zostało przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zakończone, jednak stan prawny powstały w wyniku scalenia lub wymiany gruntów nie został w tych księgach dotychczas ujawniony.

3. Jeżeli prawomocne orzeczenie o zatwierdzeniu projektu scalenia lub o wymianie gruntów nie odpowiada warunkom określonym w art. 4 ust. 3, właściwy do spraw rolnych i leśnych organ prezydium powiatowej rady narodowej wyda dodatkowe orzeczenie ustalające te obciążenia, które zgodnie z powołanym przepisem wymagają ujawnienia w księgach wieczystych.

Art. 8. Wnioski o założenie ksiąg wieczystych dla nieruchomości, których księgi tracą moc prawną według niniejszej ustawy, oraz wnioski o wpis obciążeń, które figurowały w tych księgach, są wolne od wpisu sądowego.

Art. 9. Przepis art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów stosuje się odpowiednio w toku postępowania o wymianę gruntów. Wpisanie ostrzeżenia następuje na skutek zawiadomienia właściwego do spraw rolnych i leśnych organu prezydium powiatowej rady narodowej o wdrożeniu postępowania o wymianę gruntów.

Art. 10. Księgi wieczyste, które tracą moc prawną na podstawie niniejszej ustawy, zachowują znaczenie dokumentów.

Art. 11. Tracą moc:

- 1) art. 45, 46 i 47 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. z 1927 r. Nr 92, poz. 833 z późniejszymi zmianami),
- 2) art. 16 dekretu z dnia 16 sierpnia 1949 r. o wymianie gruntów (Dz. U. Nr 48, poz. 367),
- 3) ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonym przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem (Dz. U. Nr 38, poz. 392),
- 4) ustawa z dnia 21 marca 1931 r. o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (Dz. U. Nr 39, poz. 340 z późniejszymi zmianami).

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

68

USTAWA

z dnia 17 lutego 1960 r.

o zmianie prawa o notariacie.

Art. 1. Przedłuża się do dnia 31 grudnia 1962 r. uprawnienia prezesa sądu wojewódzkiego i kierownika państwowego biura notarialnego w zakresie powierzania pełnienia obowiązków notariusza osobom wymienionym w art. 59 § 1 ustawy z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie. W związku z tym w art. 59 § 1 ustawy z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 276, z 1954 r. Nr 1,

poz. 1 i z 1956 r. Nr 16, poz. 88) wyrazy „1959 r.” zastępuje się wyrazami „1962 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki